

А. Друмевъ

Новата колоездачна победителка

Когато всички момченца заемаха мястата си на линията на тръгването съ своите колела, малката Лиляна беше вече седнала на колелото си. Тя не беше сама като момиче въ това състезание. Имаше и други добри колоездачки, но публиката беше насочила погледите си къмъ момчетата, които правеха впечатление съ своите най-разнообразни спортни костюми: червени, бъли, сини, лилави или жълти и др. съ хубави спортни шапчета на глава, къси гащички, хубави обуща, а някои отъ тяхъ бяха окачили медалите си, спечелени въ миналогодишните състезания.

Малката Лиляна спокойно оглеждаше състезателите. Ръководителът изсвири, и по равното поле се задвижиха спортните велосипеди съ три колела. Малките спортисти се държаха като големи състезатели. Едни се навеждаха напредъ и изправяха, като че ли искаха да ускорятъ съ нетърпеливия си духъ бързината на своите колела. Други подражаваха на големите, като избъгваха да бъдатъ първи. Тъ знаятъ, че тоя, който пори въздуха, по-бързо се изморява. Но имаше и такива, които искаха да задържатъ първото място до край и на много пъти влизаха въ борба съ ония, които искаха да излезатъ напредъ.

По едно време спокойното движение на Лиляна трепна като плаха сърна и нейните педали се